

Hoofdstuk 7

Lieve kleinkinderen,

Het volgende hoofdstuk gaat over Jezus, die voordat hij met zijn werk op deze wereld begon, zich door Johannes de Doper liet dopen.

Ook omie en ik hebben onze drie kinderen Karin, Dirk Jelmer en Regina, jullie papa en mama's, laten dopen.

Waarom deden wij dat? Omdat het in onze Gereformeerde kerk zo hoorde? Het de gewoonte was?

Nee, omie en ik geloofden en dat doen we nog, dat wij onze kinderen van God gekregen hebben. Wij mensen, ook al zijn we nog zo intelligent, wij kunnen aan niemand het leven geven. Dat geeft God.

Onze drie kinderen hebben wij toen ze nog kleine baby's waren, voor ons gevoel (ons geloof) door hen te laten dopen op een symbolische manier aan God teruggegeven, terwijl we baden: 'Dank U God, dat wij deze kinderen van U in bruikleen gekregen hebben. Dat wij ze mogen verzorgen, opvoeden en begeleiden naar hun volwassenheid. Dat wij ze van Jezus mogen vertellen.

Dit kunnen wij niet in eigen kracht. Daar hebben wij Uw hulp bij nodig.

Je kunt ook zeggen, door onze kinderen te laten dopen legden we hen in Gods handen. Ze kregen symbolisch een kruisteken op hun voorhoofd met de belofte dat God er altijd voor hen zou zijn, hun leven lang.

Hoofdstuk 7 - De Doop van Jezus

Lukas 3 : 21 - 22

Johannes 1 : 29 – 34

Op een dag stond Jezus van Nazareth onverwachts bij Johannes de Doper.

'Johannes, ik wil graag dat jij mij gaat dopen,' zei Jezus tegen hem.

Johannes die Jezus herkende, schrok. Moest hij Jezus dopen? Jezus, die nog nooit iets verkeerd had gedaan. Jezus, die zonder zonde was.

Als Johannes iemand doopte moest die persoon berouw hebben van de verkeerde dingen die hij had gedaan en ook dat hij een nieuw leven wilde beginnen. Maar dat gold niet voor Jezus.

'Heer,' antwoordde Johannes eerbiedig, 'niet U moet door mij, maar ik moet door U gedoopt worden. Waarom komt U bij mij?'

De Here Jezus werd niet boos, toen Johannes hem tegensprak. Het was immers alleen uit eerbied dat hij hem niet wilde dopen. Maar ook al meende deze Godsmann Johannes het goed, hij moest doen wat God van hem verlangde.

Als Jezus de wil van zijn Vader in de hemel moest doen, hoeveel te meer dan Johannes de Doper?

'Kom,' zei Jezus ernstig, 'Johannes, jij moet Mij dopen.'

Johannes durfde niet langer te weigeren. Hij begon een heel klein beetje te begrijpen dat ook Jezus hier op deze wereld ‘onder de wet’ was. Dat betekende dat ook Jezus niet zijn eigen gang mocht gaan, maar dat hij de wil van zijn Vader in de hemel moest doen. Diep boog Johannes zijn hoofd.

‘Heer,’ stamelde hij, ‘volg mij en ik zal U dopen.’

Samen liepen ze naar beneden, naar het water van de rivier de Jordaan. Hoe vaak had Johannes al mensen gedoopt? Elke keer was hij blij geweest dat hij mensen mocht dopen, maar wat hij nu van binnen voelde was totaal anders. Eerbiedig legde hij zijn handen op Jezus zijn hoofd en voorzichtig dompelde hij Jezus onder water. Zijn Koning, die zich boog onder zijn onheilige handen.

Johannes de Doper geloofde dat Jezus van Nazareth koning zou worden van alle landen op deze wereld.

Maar ineens terwijl hij naast Jezus stond, beseftte hij dat Jezus niet als koning over mensen zou heersen, maar dat Jezus de mensheid zou gaan dienen en hen zou gaan redden van de straf voor alle verkeerde dingen die de mensen gedaan hadden.

Toen zij later samen op de oever van de rivier waren, vroeg Johannes zich af hoe het nu verder met hem moest. Was deze doop van Jezus zijn laatste werk geweest, de bekroning op zijn arbeid? Hij wilde dat graag weten, maar mocht hij dat wel aan Jezus vragen?

Toen zag Johannes hoe Jezus zijn handen omhoog stak en begon te bidden. Hij kon niet weten dat Jezus ook voor hem bad.

Ineens zag Johannes hoe boven het hoofd van Jezus de lucht brak en de hemel zich opende. Vanuit dat blinkend licht in de hemel daalde een witte duif neer die op Jezus ging zitten. Een luide stem kwam uit de hemel, die sprak: *‘Jij alleen bent mijn Zoon. Mijn liefde voor jou is groot. In jou heb ik mijn welbehagen.’*

‘Heer,’ stamelde hij, ‘volg mij en ik zal U dopen.’

Wat was dit mooi... Johannes luisterde met intense vreugde naar deze woorden die God tegen zijn Zoon Jezus zei. Dat God ook hem, Johannes deze woorden liet horen en dat hij die witte duif mocht zien, dit kon niet anders, dit was het bewijs van de Heilige Geest die Jezus nu ontving.

Dit vergat hij nooit weer. En van deze Koning, de Zoon van God, was hij de heraut geweest.

In grote spanning wachtte Johannes welke opdracht Jezus hem zou geven. Na wat hij nu gezien en gehoord had, was alles mogelijk. Maar de Here Jezus had niets meer tegen hem te zeggen. Wat Johannes moest weten had God hem nu door de doop van Jezus duidelijk laten zien en horen.

Johannes zag dat Jezus bij hem wegging. Heel direct en zonder om te kijken liep Jezus bij hem vandaan. De zojuist ontvangen Heilige Geest dreef Jezus naar de woestijn.

Jezus ging niet richting Jeruzalem, niet naar zijn volk en ook niet de tempel. Nee, Jezus ging de eenzaamheid en de wildernis in aan de andere kant van de rivier de Jordaan.

Lang keek Johannes de Doper zijn Koning na. Een koning zonder kroon en zonder scepter, een koning zonder een leger soldaten.

Johannes had het zich allemaal heel anders voorgesteld. Maar nu hij de Heilige Geest uit de hemel op Jezus had zien neerdalen, nu hij in de rivier de Jordaan zelf naast Jezus had gestaan, voelde hij zich veel meer verbonden met Jezus en verlangde hij nog meer naar zijn Messias.

Hij zou wachten tot Jezus weer terug kwam uit de wildernis.

En nog ernstiger dan voor deze tijd, ja nog dwingender sprak hij tegen de mensen op de oever van de rivier de Jordaan over de Messias, die gekomen was.